

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ	<p>Proiectul de act normativ este inițiat în vederea adoptării măsurilor legislative naționale necesare pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (denumit în continuare <i>Regulamentul (UE) 2022/2065</i>), act legislativ european ce are aplicabilitate generală, caracter obligatoriu și care se aplică direct de către statele membre ale Uniunii Europene conform art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.</p> <p>Proiectul de act normativ este cointerțiat de Ministerul Ministrul Cercetării, Inovării și Digitalizării și Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații astfel cum este stabilit prin Memorandum-ul cu nr. 20/7237/M.N./28.02.2023, aprobat de Guvern.</p>
2.2. Descrierea situației actuale	<p><i>Prezentarea cadrului existent</i></p> <p>Serviciile digitale (concept ce este, în contextul prezentei expuneri de motive, sinonim cu serviciile societății informaționale) furnizate către destinatarii serviciilor sunt cunoscute, în prezent, în contextul Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare (denumită în continuare <i>Legea nr. 365/2002</i>), act normativ ce a transpus în legislația națională dispozițiile Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (denumită în continuare <i>Directiva 2000/31/CE</i>).</p> <p>Actul normativ național indicat anterior a urmărit crearea unui regim juridic echilibrat în materia comerțului electronic și a constituit un moment de cotitură în reglementarea anumitor aspecte ale serviciilor societății informaționale, relevanța acestora crescând în ultimii ani datorită mutării unor activități umane importante în mediul online. Ca o consecință firească, mediul online și</p>

activitățile desfășurate în cadrul acestuia au devenit extrem de importante atât pentru oameni în general, cât și pentru mediul de afaceri (indiferent de activitatea lucrativă desfășurată) sau pentru actul de guvernare, diseminarea informațiilor sau accesarea acestora fiind mult mai facilă.

În contextul dezvoltării rețelelor de comunicații electronice din ultimii ani și a creșterii gradului de utilizare a serviciilor de comunicații electronice, coroborat cu inovarea în materia dezvoltării aplicațiilor în domeniul tehnologiei informației, s-a putut constata că o serie întreagă de activități se desfășoară în mediul online, pe rețelele sociale online ori pe platformele dezvoltate și implementate. În același context, utilizatorii folosesc anumite motoare de căutare online pentru căutarea și accesarea unor informații, iar modul în care sunt agregate informațiile căutate de utilizatori generează o poziție privilegiată pentru serviciile digitale de acest tip. Importanța motoarelor de căutare este crescută deoarece aceste servicii digitale se află într-o poziție crucială și fac legătura între persoanele care plasează un anumit conținut în mediul online și persoanele care accesează acel conținut.

Relevanța serviciilor furnizate în mediul online este cauzată și de schimbarea comportamentului de consum al persoanelor sau de mutarea afacerilor în mediul online, iar modul cum sunt reglementate serviciile digitale furnizate capătă o și mai mare relevanță întrucât acestea sunt în măsură să influențeze viața de zi cu zi.

Cu caracter de exemplu se poate menționa că, potrivit datelor¹ Eurostat, aproximativ 68% din persoanele cu vârsta între 16 și 74 de ani din Uniunea Europeană au comandat produse sau servicii în mediul online în anul 2022, în creștere de la 54% în 2021. Se vede așadar importanța magazinelor de vânzare a produselor sau a serviciilor în mediul online, precum și a furnizorilor de servicii intermediare ce pun la dispoziție platformele necesare pentru accesarea acestor magazine online.

Serviciile digitale, furnizate separat sau simultan, sunt cunoscute sub denumirea de:

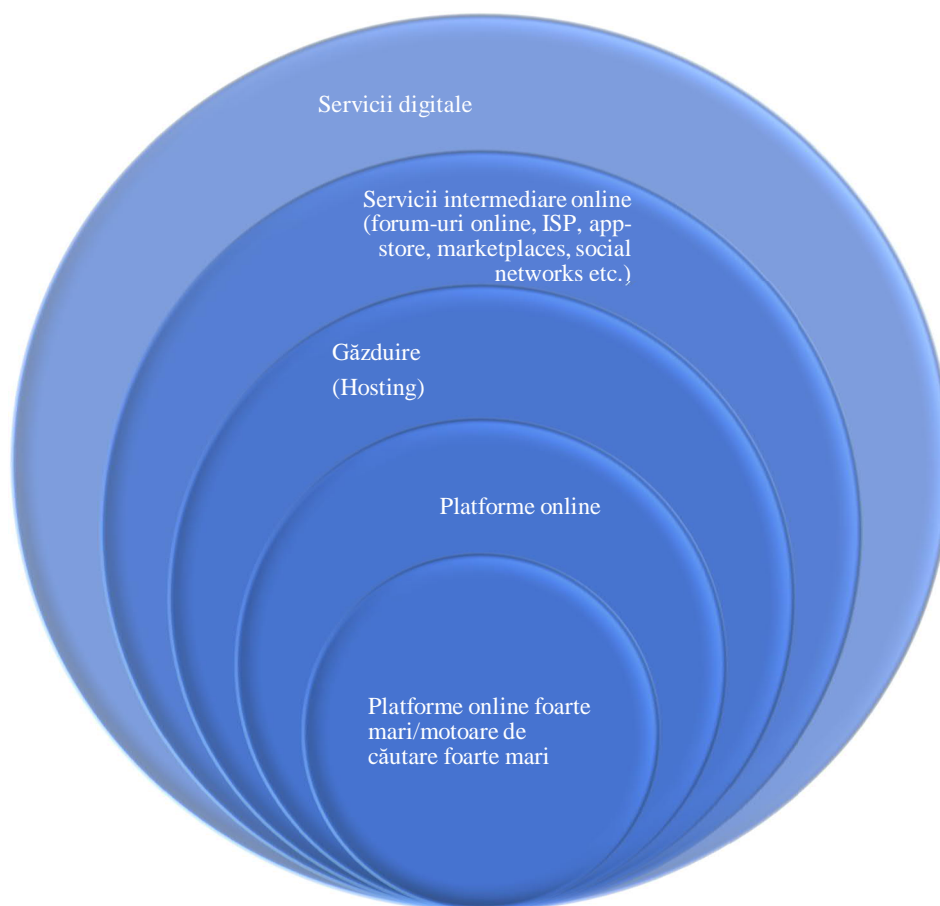
- servicii de simplă transmitere; acestea includ categorii generice de servicii, precum internet exchange points, punctele de acces fără fir, rețelele virtuale private, serviciile și rezolvările DNS, registrele de nume de domenii de prim nivel, registratoarele pentru domenii, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale, telefonie VoIP și alte servicii de comunicații interpersonale;
- „stocare în cache”; acestea includ doar furnizarea de rețele de distribuție de conținut, de proxy-uri invers sau de proxy-uri de adaptare a conținutului;
- „servicii de găzduire”; acestea includ categoriile de servicii, precum „cloud computing”, găzduirea de pagini web, serviciile de referențiere cu plată sau serviciile care permit partajarea de informații și de conținut online, inclusiv stocarea și partajarea de fișiere.

¹ [Digital economy and society statistics - households and individuals - Statistics Explained \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&plugin=1).

Serviciile digitale au devenit extrem de relevante și în contextul în care o parte a activităților lucrative desfășurate de întreprinderi sau căutarea, publicarea ori accesarea anumitor informații de către utilizatori în ansamblul lor se desfășoară în cadrul platformelor de socializare online. Tot conform unor date publicate² de Eurostat rezultă o serie de informații ce arată că utilizarea platformelor de socializare a crescut în Uniunea Europeană, 57% din persoanele cu vârsta cuprinsă între 16 și 74 de ani au utilizat rețelele sociale în cursul anului 2020.

Serviciile digitale includ așadar o categorie largă de servicii ce se desfășoară în mediul online, de la simple pagini de internet la servicii de infrastructură puse la dispoziție pentru funcționarea Internet-ului și platforme online, normele din cadrul Regulamentul (UE) 2022/2065 referindu-se, în principal, la obligațiile ce revin furnizorilor de servicii intermediare și platformelor online (de exemplu, piețele online, rețelele sociale, platformele de partajare a conținutului, magazinele de aplicații, platformele online de călătorie și cazare etc.).

Figura de mai jos prezintă sugestiv modul în care trebuie privite serviciile digitale și integrarea acestora.

În vederea aplicării Regulamentului (UE) 2022/2065 este necesară separarea activităților referitoare la supravegherea pieței și controlul în anumite sectoare ori domenii de activitate, de activitățile ce intră în sfera de reglementare a regulamentulului adoptat la nivelul Uniunii Europene:

² [Do you participate in social networks? – Products Eurostat News – Eurostat \(europa.eu\).](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&plugin=1)

a) pentru început, relația dintre consumator sau persoana ce achiziționează anumite produse și/sau servicii și producătorul/importatorul/distribuitorul acestora este reglementată prin actele normative specifice în cadrul cărora autoritățile de supraveghere și control desemnate prin norme dețin toate pârghiile necesare pentru urmărirea pe fond a respectării legislației de specialitate; această legislație de specialitate se urmărește în continuare și se aplică de autoritățile desemnate;

b) în secundar, relația dintre destinatarul serviciului (termen definit în cadrul art. 3 lit. b) din regulament ca fiind orice persoană fizică sau juridică care utilizează un serviciu intermediar, în special cu scopul de a căuta informații sau de a le face accesibile) și furnizorul de servicii intermediare este reglementată prin dispozițiile Regulamentului (UE) 2022/2065.

Separarea de mai sus este necesară pentru a lămurii sfera de activități ce trebuie urmărite de autoritățile relevante (spre exemplu: autoritățile de supraveghere a pieței) și activitățile ce trebuie urmărite de coordonatorul serviciilor digitale ori alte autorități competente în contextul Regulamentului (UE) 2022/2065, în condițiile în care uneori se confundă limitele în care ar trebui să acționeze instituțiile și autoritățile publice ce dețin atribuții specifice.

Directiva 2000/31/CE și, prin extensie, art. 5 din *Legea nr. 365/2002*, conțin obligația furnizorilor de servicii ale societății informaționale de a pune la dispoziția destinatarilor³ și autorităților publice o serie de informații menite să asigure comunicarea eficientă cu furnizorul de servicii și aflarea de informații cu privire la furnizorul de conținut (persoana care a dispus publicarea anumitor informații pe o platformă online). Obligația din lege nu specifică însă, cu claritate, și obligația de a menține actualizate informațiile publicate inițial. Totodată, norma indicată sancționează contravențional nepunerea la dispoziție a informațiilor prevăzute la art. 5, caz în care se poate constata că textul de lege conferă situației descrise un grad de pericol social pentru un astfel de comportament.

Problemele la rezolvarea cărora va contribui proiectul de lege și grupurile țintă

Una din problemele constatate privește lipsa informațiilor și/sau a datelor referitoare la identificarea în concret a acelor întreprinderi ce sunt furnizori de servicii intermediare și care sunt stabilite în România, în lipsa unei obligații generale de informare cu privire la începerea activității. Într-o anumită măsură aceste date ar fi trebuit cunoscute în contextul art. 5 din *Legea nr. 365/2002* (text ce este în acord cu art. 5 din *Directiva 2000/31/CE*). Cu toate acestea, deși există obligația de a publica o serie de date și/sau informații, existența acestora ori menținerea acestora în actualitate a constituit o preocupare constantă a tuturor instituțiilor sau autorităților publice ce dețin calitatea de autorități de

³ Conform art. 1 pct. 6 din *Legea nr. 365/2002* privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare, prin **destinatar al serviciului** sau **destinatar** se înțelege „[...] orice persoană fizică sau juridică ce utilizează, în scopuri comerciale, profesionale sau de altă natură, un serviciu al societății informaționale, în special în scopul căutării de informații sau al furnizării accesului la acestea;”

supraveghere a anumitor sectoare ori domenii de activitate, întrucât nu a existat și o obligație de informare ce să fie respectată de către furnizorii de servicii ale societății informaționale.

Activitățile ce ar putea intra în sfera de interes a Regulamentului (UE) 2022/2065 sunt variate, însă punctul nevralgic al normei europene îl constituie relația dintre furnizorul de conținut (persoana ce publică anumite informații pe o platformă online) și furnizorul de servicii intermediare (persoana ce pune la dispoziție o platformă sau un serviciu pentru ca acel conținut să poată fi accesat de către destinatarii serviciului⁴).

Furnizorii de servicii intermediare au o serie de obligații născute în temeiul Regulamentului (UE) 2022/2065, iar la nivel național proiectul de lege propus urmărește crearea acelor mecanisme prin care prevederile normei europene să fie aplicate.

Unele dintre problemele ce se manifestă în prezent la nivelul pieței interne a Uniunii Europene se referă la riscurile la adresa consumatorilor (sau a destinatarilor serviciului) odată cu promovarea unor produse sau servicii ilicite ori ilegale ori chiar la adresa societăților atunci când sunt promovate și propagate informații false ce conduc la dezinformare cu efecte negative în rândul populației. Tocmai din aceste motive la nivelul Uniunii Europene s-a simțit nevoia adoptării Regulamentului (UE) 2022/2065, iar proiectul de act normativ are în vedere să regleze doar acele mecanisme naționale necesare pentru aplicarea normei europene pe plan național.

Altfel spus, între problemele ce trebuie reglate prin norma națională putem aminti: relațiile funcționale dintre autoritățile naționale responsabile, instituirea mecanismelor de colaborare și raportare de informații și/sau date între autorități, stabilirea coordonatorului serviciilor digitale, definirea competențelor instituțiilor sau autorităților publice implicate în aplicarea normei europene sau instituirea mecanismului de coerciție necesar pentru aplicarea normei europene acolo unde este cazul.

Principalii beneficiari ai proiectului de act normativ sunt destinatarii serviciilor prestate de furnizorii de servicii intermediare, fără a omite faptul că furnizorii amintiți anterior continuă să beneficieze de exonerarea condiționată de răspundere, reglementată anterior și prin *Directiva 2000/31/CE*, în cazul în care nu au cunoștință de activitățile sau conținutul ilegal găzduit sau aflat pe platformele/serviciile pe care le pun la dispoziție și/sau le operează. De altfel, principiile generale stabilite prin *Directiva 2000/31/CE* rămân aplicabile în continuare.

---

⁴ Potrivit art. lit. b) din Regulamentul (UE) 2022/2065, **destinatarul serviciului** este definit ca fiind „[...] orice persoană fizică sau juridică care utilizează un serviciu intermediar, în special cu scopul de a căuta informații sau de a le face accesibile”.

	<p>Activitățile ce țin de supravegherea furnizorilor de servicii intermediare în contextul Regulamentului (UE) 2022/2065 pot presupune atât verificări uzuale în care coordonatorul serviciilor digitale verifică respectarea unor obligații curente, cât și unele inspecții prin care să fie identificați și verificați acei algoritmi utilizați în cadrul platformelor puse la dispoziție de furnizorii de servicii intermediare.</p> <p>Inspecțiile sunt avute în vedere doar în situații excepționale și numai sub autorizarea primită din partea unui judecător în cazul în care este necesară examinarea sistemului informatic sau obținerea unor copii a sistemelor algoritmice utilizate de furnizorul de servicii intermediare în cadrul serviciilor furnizate, situație în care devine necesară acordarea unei autorizări judiciare întrucât, în anumite situații, este necesară verificarea unor documente sau proceduri tehnice ce pot fi protejate ca secrete de afaceri ale furnizorilor de servicii intermediare. Autorizarea primită din partea unui judecător conferă garanțiile necesare cu privire la respectarea tuturor drepturilor furnizorului de servicii intermediare.</p> <p>Proiectul de act normativ propune instituirea unor măsuri pentru a permite coordonatorului serviciilor digitale să atragă, atunci când este cazul, personal cu competențe specializate.</p> <p>De asemenea, proiectul de lege propune și unele modificări și completări la Legea nr. 365/2002, normei amintite lipsindu-i anumite dispoziții de natură să clarifice competențele instituțiilor sau autorităților publice.</p> <p><i>Consecințele neadoptării proiectului</i></p> <p>Neadoptarea proiectului de act normativ împiedică statul român să aplice în mod efectiv și eficient prevederile Regulamentului (UE) 2022/2065, aspect ce poate să conducă inclusiv la unele măsuri în contextul nerespectării obligațiilor ce revin statului în contextul regulamentului european.</p> <p>Potrivit art. 62 alin. (1) teza a doua din Regulamentul (UE) 2022/2065, nedesemnarea formală a coordonatorului serviciilor digitale nu împiedică exercitarea de către <i>Comitetul european pentru servicii digitale</i>, instituit prin prevederile actului legislativ european, a sarcinilor ce-i revin. Altfel spus, în ipoteza în care statul român nu adoptă măsurile necesare pentru desemnarea prin lege a coordonatorului serviciilor digitale vor exista serioase dificultăți în participarea la luarea deciziilor ce privesc aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065.</p>
2.3. Schimbări preconizate	<p>Prin adoptarea proiectului de act normativ sunt create acele pârghii necesare pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065, în contextul în care Guvernul a aprobat, prin Memorandum-ul cu nr. 20/7237/M.N./28.02.2023, desemnarea ANCOM drept coordonator al serviciilor digitale.</p>

Odată cu nominalizarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (*ANCOM*) drept coordonatorul serviciilor digitale se creează premisele pentru o comunicare formală a autorităților statului cu autorități similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene și cu Comisia Europeană, acest obiectiv fiind esențial pentru aplicarea unitară și consecventă a actului legislativ european la nivelul Uniunii Europene.

În plus, odată cu nominalizarea coordonatorului serviciilor digitale sunt create condițiile pentru: i) ca statul român să fie reprezentat în cadrul Comitetului european pentru servicii digitale (numit în continuare *Comitetul european*) înființat conform art. 61 din Regulamentul (UE) 2022/2065 și ii) să existe o aplicare consecventă la nivel național a prevederilor actului legislativ european.

Prin proiectul de act normativ se stabilește obligația transmiterii unei informări de către furnizorul de servicii intermediare, aceasta având rolul identificării în concret a întreprinderilor ce prestează o activitate ce intră în sfera de interes a Regulamentului (UE) 2022/2065. Informarea urmărește transparentizarea activității furnizorilor de servicii intermediare stabiliți în România și nu are rolul instituirii unei forme de autorizare a activității fiind astfel respectate prevederile art. 4 din *Legea nr. 365/2002*, text ce este acord cu art. 4 din *Directiva 2000/31/CE*. Se consideră însă, având în vedere rolul furnizorilor de servicii intermediare în activitățile ce se desfășoară în mediul online, că o mai bună cunoaștere a pieței în care aceștia activează este de natură să conducă la transparentizarea activităților din mediul online și la o activitate de supraveghere și control mai eficientă din partea autorităților statului.

Informarea instituită prin proiectul de act normativ se transmite coordonatorului serviciilor digitale – ANCOM – ce poate stabili, prin decizie, respectarea unor cerințe pentru informarea instituită prin proiectul de act normativ. Totodată, prin proiect se stabilește că orice modificare a datelor cuprinse în informarea inițială se notifică ANCOM în termen de 10 zile de la data apariției, respectiv de la data înregistrării la instituțiile abilitate, după caz. Informațiile astfel obținute vor furniza unele indicii cu privire la dimensiunea pieței acestor servicii la nivel național și vor fi, în același timp, menite să asigure o comunicare facilă între furnizori și instituțiile sau autoritățile implicate în aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065, respectiv destinatarilor serviciilor.

Propunerea de act normativ creează pârgă legală pentru a afla mai multe informații și a observa sectorul în care activează furnizorii de servicii intermediare, precum și în ce măsură se dezvoltă acest sector. Această abordare permite așadar instituțiilor și autorităților publice să cunoască dimensiunea pieței în care activează furnizorii de servicii intermediare, precum și identitatea acestora.

Pentru a înlătura orice nelămurire în privința competențelor ce revin autorităților de supraveghere a pieței (denumite în cadrul proiectului de act normativ *autorități relevante*) pe diverse sectoare ori domenii de activitate, proiectul de act normativ conține unele prevederi generale ce se aplică în situația în care legislația de specialitate pe acele sectoare ori domenii de activitate nu conține

mențiuni exprese cu privire la actele administrative prin care se poate acționa împotriva conținutului ilegal existent în mediul online. Drept urmare, proiectul de act normativ subliniază că aceste autorități își păstrează competențele ce le dețin în temeiul legislației aplicabile acelor sectoare ori domenii de activitate (aplicabile activităților ce se desfășoară în *mediul offline*) și clarifică faptul că acestor autorități le revine și competența emiterii ordinelor indicate în cadrul art. 9 și 10 din Regulamentul (UE) 2022/2065, normele propuse prin proiect fiind aplicabile în măsura în care legislația deja în vigoare nu conține deja suficiente pârghii sau instrumente pentru măsurile ce pot fi dispuse în raport de furnizorii de servicii intermediare.

Altfel spus, autoritățile de supraveghere a pieței pe diverse sectoare ori domenii de activitate vor urmări în continuare aplicarea legislației ce se află în responsabilitatea acestora, dispozițiile proiectului de lege statuând că aceste autorități pot solicita furnizorilor de servicii intermediare să acționeze împotriva conținutului ilegal *online* sau să furnizeze anumite informații specifice.

Cu alte cuvinte, autoritățile relevante trebuie să își extindă competențele de fond pe care le dețin deja și la supravegherea sau la controlul pieței în *mediul online* sau la verificarea respectării cadrului legal în vigoare și în situația în care anumite activități (comercializare de produse, servicii, furnizare de informații etc.) se desfășoară ori se propagă în mediul online. În acest fel se fructifică expertiza de fond deținută deja de autoritățile relevante.

Emiterea ordinelor (indicate în cadrul art. 9 și 10 din Regulamentul (UE) 2022/2065) de către autoritățile ce dețin atribuții în diverse sectoare ori domenii de activitate este în deplin acord și cu prevederile articolului 22 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului. Altfel spus, autorităților de supraveghere a pieței le revine sarcina de a verifica respectarea pe fond a normelor din sfera lor de activitate și pentru produsele ori serviciile ce se comercializează în mediul online.

Proiectul de act normativ conține și posibilitatea de emiteră a ordinelor la care fac referire art. 9 și 10 din Regulamentul (UE) 2022/2065 și de către autoritățile judiciare. Această abordare permite autorităților judiciare să adopte, în cursul activităților lor desfășurate conform normelor juridice în vigoare, măsuri rapide în contextul în care anumite fapte ce se află în atenția acestor autorități sunt promovate pe platforme online dezvoltate și puse la dispoziție destinatarilor serviciilor de către furnizorii de servicii intermediare. În această situație, furnizorul de servicii intermediare are obligația de a transmite ANCOM informații cu privire la modul de punere în aplicare a ordinului emis de autoritățile judiciare.

În cadrul proiectului sunt reținute dispoziții exprese cu privire la competența materială și teritorială în privința eventualelor măsuri menite să conteste ordinele emise în considerarea art. 9 și 10 din Regulamentul (UE) 2022/2065. Proiectul statuează că ordinele indicate anterior pot fi contestate la Curtea de Apel București. Această modalitate de abordare a reglementării naționale este generată de faptul că domeniul de activitate – *domeniul serviciilor digitale* – este unul de noutate și, în plus, prin Regulamentul (UE) 2022/2065 sunt instituite dispoziții exprese cu privire la conținutul ordinelor ce pot fi adoptate de către autoritățile relevante în contextul art. 9 și 10 din actul legislativ european. După cum se poate sesiza, dispozițiile obligatorii ale regulamentului au vocația instituirii unor exigențe la nivelul instituțiilor și autorităților publice ce sunt parte a administrației publice din România în contextul emiterii actelor administrative ce urmează a fi emise conform celor expuse anterior.

Proiectul de lege conține dispoziții specifice cu privire la colaborarea între instituții și autoritățile publice întrucât rolul acestora – *fie că este vorba de supravegherea în mediu offline sau supravegherea în mediul online* – trebuie integrat într-un ecosistem unitar menit să contribuie la o administrație publică mai eficientă. Se statuează astfel cu privire la necesitatea colaborării între instituțiile sau autoritățile ce sunt parte a administrației publice întrucât activitățile ce se desfășoară în mediul online, indiferent de natura acestora, sunt în măsură să afecteze un număr considerabil de destinatari ai serviciului. Se instituie posibilitatea încheierii unor acorduri de colaborare prin care se asigură schimbul de date și/sau informații rezultate pentru și din aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065, urmând a fi respectată confidențialitatea secretelor de afaceri, confidențialitatea investigațiilor și respectarea normelor în vigoare în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

În aceeași idee a consolidării colaborării între instituțiile sau autoritățile ce sunt parte a administrației publice, proiectul de act normativ dispune cu privire la instituirea un grup interinstituțional din care fac parte reprezentanți ai instituțiilor sau autorităților publice ce dețin atribuții în domenii ori sectoare de activitate ce sunt relevante pentru aplicarea *Regulamentului (UE) 2022/2065*, la invitația coordonatorului serviciilor digitale. Grupul interinstituțional ar trebui să coopereze și să aibă schimburi periodice de opinii în ceea ce privește activitatea furnizorilor de servicii intermediare.

Proiectul de lege conține mențiuni specifice cu privire la supravegherea și controlul aplicării Regulamentului (UE) 2022/2065 în contextul sarcinilor ce revin coordonatorului serviciilor digitale. Pe acest palier sunt necesare o serie de lămuriri suplimentare:

Proiectul de act normativ conține unele dispoziții specifice cu privire la posibilitatea realizării unor inspecții doar în cazuri excepționale și numai cu autorizarea prealabilă ce se acordă prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de către acesta. Acest sistem

este consacrat deja în legislația aplicabilă în domeniul concurenței sau al protecției datelor cu caracter personal.

Inspecțiile cu caracter excepțional ce se pot realiza în contextul proiectului de act normativ pot fi necesare în situația în care în activitatea de supraveghere și control presupune examinarea sistemului informatic sau obținerea unor copii a sistemelor algoritmice utilizate de furnizorul de servicii intermediare în cadrul serviciilor furnizate. Aceste posibile inspecții nu se confundă cu măsurile uzuale ce pot fi luate de către autoritățile desemnate în contextul sancționării eventualelor fapte de natură contravențională.

Inspecțiile avute în vedere nu trebuie confundate sau asociate cu perchezițiile ce se desfășoară de organele de cercetare sau de urmărire penală în contextul Codului de procedură penală și a art. 27 alin. (3) din Constituția României, republicată, aspecte ce au fost lămurite prin Deciziile Curții Constituționale nr. 6/2010, 403/2018 și 390/2019. Analizând deciziile instanței de contencios constituțional se poate sesiza că inspecțiile ce sunt avute în vedere prin proiectul de act normativ reprezintă doar operațiuni administrative premergătoare adoptării unei concluzii prin care se finalizează un ipotetic caz investigat.

Inspecțiile avute în vedere prin proiectul de act normativ se referă, în raport de art. 51 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (UE) 2022/2065, la posibilitatea de a examina orice registre sau documente ce aparțin furnizorului de servicii intermediare, de a ridica sau a obține, în orice format, copii sau extrase de pe registrele sau sistemele dezvoltate de furnizorul de servicii intermediare, unele dintre acestea putând fi calificate ca secrete comerciale și, drept urmare, pentru a avea acces la acestea este necesară instituirea unor măsuri excepționale. Prin intermediul inspecțiilor se pot dispune măsuri pentru sigilarea anumitor incinte utilizate de către furnizorul de servicii intermediare.

Nu în ultimul rând, inspecțiile pot fi desfășurate de către Comisia Europeană în contextul art. 69 din Regulamentul (UE) 2022/2065, situație în care personalul ANCOM va asista și susține activitatea de inspecție la sediul furnizorului de servicii intermediare ce se află pe teritoriul României, dacă este cazul.

Furnizorul de servicii intermediare beneficiază de întreg setul de drepturi pentru protecția intereselor sale, inclusiv posibilitatea de a participa prin reprezentant la efectuarea inspecției și de a contesta încheierea prin care s-a dispus efectuarea acesteia.

Prin proiectul de act normativ se instituie și un regim sancționator menit să descurajeze eventualul comportament în afara normelor legale.

Sancțiunea maximă de 6% din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare este propusă în acord cu prevederile art. 52 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2022/2065, iar, în plus, proiectul de lege avut în vedere propune și introducerea unui prag minim ce trebuie avut în vedere de autoritățile ce vor deține competențe în aplicarea efectivă a normei europene.

Norma propusă instituie un regim derogatoriu de la prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, eventualul proces-verbal de constatare a

contravenției și de aplicare a sancțiunii putând fi contestat la judecătoria de la sediul coordonatorului serviciilor digitale în termen de 15 zile de la comunicare, iar instanța de recurs pentru această situație este Tribunalul București - Secția contencios administrativ.

Această abordare, similară unei norme în domeniul concurenței, este propusă întrucât domeniul reglementat – *domeniul serviciilor digitale* – este unul de noutate și în care cea mai mare parte a eventualelor fapte de natură contravențională sunt săvârșite prin utilizarea unor mijloace tehnice specifice domeniului IT, acestea urmând să facă obiectul unor analize sau verificări specializate.

Având în vedere faptul că furnizorii de servicii intermediare își desfășoară activitatea în mediul online, proiectul de act normativ prevede și posibilitatea ca eventualul proces-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunii să fie încheiat de către ANCOM, prin derogare de la prevederile art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*), în format electronic. Procesul-verbal încheiat în format electronic se semnează cu semnătura electronică calificată atașată. Semnătura electronică calificată atașată unui înscris în format electronic pentru care forma scrisă este cerută de lege *ad validitatem* îndeplinește aceeași funcție precum semnătura olografă pe înscrisul imprimat pe suport de hârtie și, în plus, aduce garanții suplimentare de unicitate, identitate, securitate, integritate, neputând fi repudiată de autorul său.

În ceea ce privește comunicarea proceselor-verbale de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii încheiate în formă electronică, pentru a se putea verifica validitatea semnăturii se impune ca transmiterea acestora să se realizeze prin serviciul My ANCOM. În cazul în care nu este posibilă această formă de comunicare, fișierul electronic se transmite prin email (în considerarea datelor puse la dispoziție de către furnizorul de servicii intermediare în contextul art. 5 din proiect) astfel încât să permită vizualizarea certificatului anexat. De reamintit că o serie de date ale furnizorului de servicii intermediare ar trebui să fie disponibile conform art. 11 din Regulamentul (UE) 2022/2065, iar comunicarea pe cale electronică ar trebui utilizată cât mai frecvent.

Pentru a se asigura că nerespectarea obligațiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2065 poate fi sancționată într-un mod eficace, proporțional și cu efect de descurajare, ținând seama de natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, având în vedere interesul public urmărit, domeniul de aplicare și tipul activităților desfășurate, precum și capacitatea economică a contravenientului, în acord cu măsurile stabilite prin Regulamentul (UE) 2022/2065, a fost necesară introducerea în prezentul proiect de lege a unei derogări de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 și stabilirea unui nivel al amenzilor de la 5.000 lei la maximum 6% din cifra de afaceri anuală la nivel

mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare.

În același timp, la nivelul legii se instituie un regim derogatoriu de la dispozițiile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aplicarea eventualelor sancțiuni contravenționale urmând să se prescrie în termen de trei ani de la data săvârșirii încălcării. De asemenea, sunt prevăzute și anumite acțiuni pe care ANCOM le poate întreprinde și care pot avea ca efect întreruperea cursului termenului de prescripție. Această abordare permite extinderea perioadei până la care poate fi aplicată o eventuală sancțiune în contextul în care clarificarea modului de săvârșire a unor fapte de natură contravențională poate necesita mai mult timp. Cu toate acestea, proiectul de act normativ conține și un set de garanții menite să clarifice aplicarea normei.

Regulamentul (UE) 2022/2065 instituie și o serie de obligații în sarcina coordonatorului serviciilor digitale, iar una dintre acestea se referă, potrivit art. 55 din Regulamentul (UE) 2022/2065, la întocmirea unor rapoarte de activitate anuale. Rapoartele anuale de activitate constituie un mijloc adecvat de a monitoriza și aspectele reglementate prin proiectul de act normativ și de a verifica eficiența măsurilor propuse prin proiect.

Proiectul de act normativ conține și unele mențiuni generale cu privire la posibilitatea instituirii unui tarif de supraveghere ce ar putea fi perceput de la furnizorii de servicii intermediare, cu precizarea că acest tarif:

- i) se poate percepe numai în situația în care o astfel de măsură este strict limitată la ceea ce este necesar și proporțional pentru acoperirea costurilor aferente îndeplinirii sarcinilor ANCOM stabilite pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065;
- ii) se poate percepe doar începând cu anul 2027, pentru primii 3 ani de la intrarea în vigoare a normei avute în vedere nefiind permisă stabilirea și încasarea acestuia.

Măsura instituirii unui tarif de supraveghere este în acord cu principiile reținute în recitalurile (101) și (111) din *Regulament*.

Regulamentul (UE) 2022/2065 nu se opune așadar instituirii de către statele membre a unor mecanisme de finanțare bazate pe un tarif de supraveghere perceput furnizorilor de servicii intermediare, în măsura în care acesta este perceput doar acelor furnizori al căror loc principal de stabilire se află în statul membru în cauză și este strict limitat la ceea ce este necesar și proporțional pentru a acoperi costurile aferente îndeplinirii sarcinilor conferite autorităților competente în temeiul regulamentului.

Ca o concluzie a celor reținute la pct. i) de mai sus, tariful de supraveghere se reține integral ca venit propriu al ANCOM, cu titlu permanent, și va fi folosit în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli aprobat potrivit legii.

Proiectul de lege stabilește că tariful de supraveghere se poate percepe începând cu anul 2027, în primii ani de la intrarea în vigoare a normei urmând a fi

colectate datele necesare pentru determinarea în concret a dimensiunii pieței în care activează furnizorii de servicii intermediare stabiliți în România. O astfel de abordare este echilibrată și justă deoarece tariful de supraveghere trebuie să respecte cerința indicată la pct. i) de mai sus – măsura trebuie limitată la ceea ce este necesar și proporțional pentru acoperirea costurilor aferente îndeplinirii sarcinilor coordonatorului serviciilor digitale.

Potrivit proiectului de lege, tariful de supraveghere se stabilește prin decizia ANCOM, coordonatorul serviciilor digitale urmând să se asigure că raportul anual de activitate conține și informațiile referitoare la perceperea și utilizarea acestuia.

Prin măsurile propuse se instituie și posibilitatea ca în anumite condiții, identificate de coordonatorul serviciilor digitale, să fie cooptat personal care deține anumite competențe specializate din cadrul institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în coordonarea/subordonarea/autoritatea autorităților publice centrale/locale sau din cadrul altor entități publice a căror finanțare este asigurată din fonduri publice, respectiv din cadrul societăților comerciale/companiilor naționale/societăților naționale cu capital majoritar/integral deținut de stat. Aceste mențiuni sunt necesare întrucât Regulamentul (UE) 2022/2065 reține că este esențial ca entitatea desemnată ca și coordonator al serviciilor digitale să dispună de personalul necesar și de experți cu competențe specializate, precum și de mijloace tehnice avansate și să gestioneze resursele financiare în mod autonom pentru a-și îndeplini sarcinile. Prin măsurile propuse pe acest segment sunt avute în vedere și alte dispoziții legale aplicabile.

Dispozițiile referitoare la posibilitatea detașării anumitor persoane se aplică doar cu caracter temporar și anume pentru o perioadă cuprinsă între data intrării în vigoare a normei și data de 31 decembrie 2026.

Proiectul de act normativ urmărește și modificarea și completarea Legii nr. 365/2002. Această intervenție legislativă este necesară pentru a clarifica sarcinile ce revin:

- Autorității pentru Digitalizarea României în contextul art. 5 lit. f) pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 89/2020 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Digitalizarea României, cu modificările și completările ulterioare;
- celorlalte instituții sau autorități publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate, ce dețin competențele pe fond în ceea ce privește analiza și verificarea legalității unui anumit tip de conținut, indiferent de natura acestuia, existent în mediul online.

Această clarificare este necesară întrucât aplicarea Legii nr. 365/2002 nu cade doar în sarcina Autorității pentru Digitalizarea României, ci este și în sarcina celorlalte instituții sau autorități publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate și care trebuie să

	<p>supravegheze și să controleze și activitățile specifice domeniului pe care îl gestionează, activități ce se desfășoară în mediul online.</p> <p>Altfel spus, dacă o anumite instituție sau autoritate publică deține sarcini pentru supravegherea și controlul unui sector sau domeniu de activitate în mediul <i>offline</i>, competențele de fond dobândite trebuie utilizate în mod eficient și pentru supravegherea și controlul în mediul <i>online</i>, situație în care este necesară comunicarea cu furnizorul de servicii ale societății informaționale în vederea identificării în concret a furnizorului de conținut (a persoanei responsabile de elementul de conținut publicat în mediul online).</p> <p>În plus, modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 urmărește corelarea actului normativ cu efectele apărute odată cu adoptarea Regulamentului (UE) 2022/2065.</p>
2.4. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.2. Impactul social	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.
3.9. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe cinci ani
		3	4	5	6	
1	2					7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor						

veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8. Alte informații						

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ	Prin proiectul de act normativ se instituie măsuri pentru aplicarea directă a Regulamentului (UE) 2022/2065, fiind aduse modificări și completări la <i>Legea nr. 365/2002</i> . Intervenția legislativă asupra Legii nr. 365/2002 este necesară și ca urmare a unor modificări ale Directivei 2000/31/CE, intervenit ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) 2022/2065.
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)	
5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Proiectul de act normativ creează premisele pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065.

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Nu au fost identificate, suplimentar față de cele menționate în sursa prezentului proiect.
5.6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Nu este cazul.
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Toate persoanele interesate pot consulta proiectul de act normativ în conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată. Proiectul de lege a fost publicat pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	A se vedea informațiile de la 6.2 de mai sus.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Nu este cazul.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ necesită avizul Consiliului Legislativ.
6.6. Alte informații	Proiectul de act normativ a fost trimis spre avizare către Consiliul Superior al Magistraturii.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	În considerarea Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, proiectul de act normativ a fost supus procedurii de consultare publică pe pagina de internet a Autorității
--	---

	Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest domeniu.

Secțiunea a 8-a

Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	<p>Prin proiectul de act normativ ANCOM este mandatat să adopte decizii normative prin care se reglementează:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) modul de transmitere a informațiilor referitoare la notificarea furnizorilor de servicii intermediare; b) procedura de soluționare a plângerilor, precum și modalitățile de comunicare cu părțile implicate, cu respectarea prevederilor art. 53 din Regulamentul (UE) 2022/2065; c) condițiile și procedura de acordare, încetare și revocare a certificării organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor; d) condițiile și procedura de acordare, suspendare, încetare și revocare a statutului de <i>notificator de încredere</i>; e) procedura de acordare a statutului de <i>cercetător agreat</i> în contextul Regulamentului (UE) 2022/2065, respectiv de emitere a deciziei de încetare a dreptului de acces la datele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online stabiliți în România, precum și modalitatea de comunicare cu cercetătorii solicitanți și celelalte părți implicate; f) elementele necesare referitoare la stabilirea și încasarea tarifului de supraveghere.
2. Alte informații	Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate, am elaborat proiectul de Lege privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată.